

[Rimstad.]

terede et medansvar for indeværende års finanslovsforøgelse; skulle ministeren have fået opfattelsen af, at mit indlæg var anderledes i form og indhold, så lad mig straks slå fast, at det naturligvis betød, at vi ikke under nogen form vil bære et medansvar for den finansielle situation, som den højtærede minister selv vist ikke bedømmer alt for lyst, selv om bedømmelsen altid synes væsentlig lysere end den, sagkundskaben har, f. eks. i form af nationalbankdirektørens person.

Jeg skal lade den højtærede finansministers karakteristik af min opfattelse af en finansministers opgave som en finansdiktator ligge. Jeg forstår ikke den bemærkning. Jeg pegede på en række opgaver, som jeg mener en finansminister har som vejleder og som hjælper for folketinget, der sikkert nok kan have brug for en sådan på et område, der ofte kan give et næsten kalejdoskopisk indtryk. Hvis den højtærede finansminister har opfattet betegnelsen vejleder mere i betydningen: en lærer over for en underskoleklasse, kan jeg bedre forstå hans betegnelse diktator, selv om jeg naturligvis synes, at den også i så fald er temmelig meget ved siden af.

Når jeg sagde, at de nævnte 400 mill. kr. sivede ud af statskassen, så ligger det i, at ministeren meget summarisk, synes jeg, også for summarisk, selv bruger det udtryk, at millionerne er anvendt overvejende i forbindelse med den almindelige forøgelse af statens løbende virksomhed. Jeg læser disse ord sådan, at det drejer sig om en lang række mindre poster under kategorien „andre udgifter“, altså ikke lovbundne udgifter, som et ikke-udvalgsberettiget parti nok kan have betænkeligheder ved og i hvert fald slet ikke kan tage et medansvar for. Hvis dette forhold skulle være fornærmeligt over for finansudvalget, hvad jeg i øvrigt slet ikke kan tænke mig, så har udvalget jo altid den udvej, den rimelige udvej, at udtale ønsket om at tage mit parti med i arbejdet. Vi nærer imidlertid ingen illusioner om, at et sådant ønske vil blive fremsat.

Og så vil jeg endelig sige, at jeg heller ikke forstod den højtærede ministers bemærkning om, at min selvsikkerhed stod i omvendt forhold til mit partis størrelse.

Jeg kan ikke se, hvilken saglig sammenhæng der er imellem de to ting. Det må være sagt, fordi den højtærede minister over for mig ønskede at komme ind på noget personligt. Der synes jo her i folketinget at være gået mode i at komme med personlige bemærkninger over for medlemmer af vor gruppe. Men jeg vil da gerne sige til den højtærede minister, at hvis han hermed har haft et ganske vist lidt usagligt ønske om en retorsion, så vil jeg helt melde hus forbi. Der har ikke hos mig været noget som helst ønske om at komme med personligheder over for den højtærede minister, og skulle man ud fra indholdet af mit indlæg være i tvivl herom, så vil jeg være den første til at beklage det.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne have lov at sige til det ærede medlem hr. Thestrup, at mine bemærkninger i går om krise ikke var møntet på det ærede medlem hr. Poul Møller, som jeg heller ikke nævnte; men jeg sagde, at der var en tendens, som jeg gerne ville modarbejde, idet jeg havde en fornemmelse af, at man fra visse borgerlige partiers og blades side ønskede at få befolkningen til at tro på, der var krise; derfor ønskede jeg at gøre opmærksom på, hvad krise i virkeligheden er. At der er en række finansielle problemer, der skal løses, derom er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Poul Møller, og jeg tror også med det ærede medlem hr. Thestrup, det lagde jeg heller ikke skjul på i går, heller ikke på min vilje til at være med til at løse dem, idet jeg oven i købet erklærede mig villig til at se på, hvor der eventuelt i det foreliggende finanslovsforslag kunne findes besparelser.

Jeg vil gerne have lov til at sige til det ærede medlem hr. Damsgaard, at han må have misforstået mine udtalelser i går om de 13 landbrugsattachéer. Jeg har ikke udtrykt ønske om, at en eneste af dem skulle afskediges, eller sagt, at en eneste kunne undværes. Hvad jeg sagde, det var, at det ville være fornuftigt, om man koordinerede det arbejde, de foretog, med det arbejde af handelspolitisk karakter, som blev foretaget af embedsmænd fra udenrigsministeriet rundt omkring i verdens forskellige lande, således at man ikke placerede landbrugsattachéer f. eks. på steder, hvor vi havde folk fra udenrigsministeriet, der var vel-